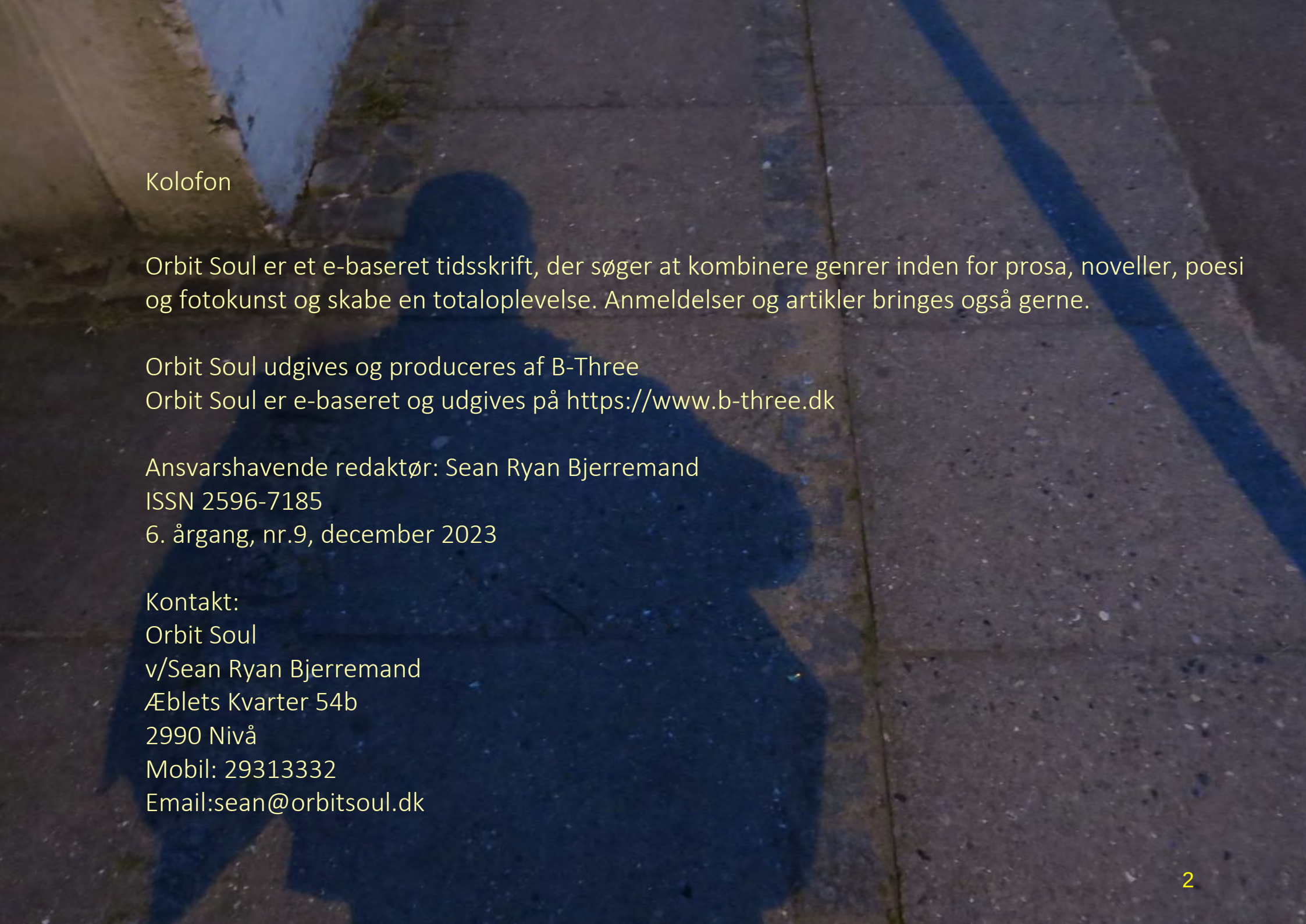

Orbit Soul #9
IITE SUGAR

Kolofon

Orbit Soul er et e-baseret tidsskrift, der søger at kombinere genrer inden for prosa, noveller, poesi og fotokunst og skabe en totaloplevelse. Anmeldelser og artikler bringes også gerne.

Orbit Soul udgives og produceres af B-Three
Orbit Soul er e-baseret og udgives på https://www.b-three.dk

Ansvarshavende redaktør: Sean Ryan Bjerremand
ISSN 2596-7185
6. årgang, nr.9, december 2023

Kontakt:
Orbit Soul
v/Sean Ryan Bjerremand
Æblets Kvarter 54b
2990 Nivå
Mobil: 29313332
Email:sean@orbitsoul.dk

Forord

Julenat 2018 fik jeg den værst tænkelige besked, man kan få om et menneske, man elsker - Louise Bach, min tidligere kæreste, var afgået ved døden. Tankerne, følelserne og minderne fløj rundt i hovedet på mig. Jeg tror, at man altid vil være lidt forelsket i en person, man har været kærester med, også selvom det on/off kun holdt otte måneder.

Louise var et komplekst menneske. Hun var et følsomt menneske i en hård verden, og som så mange andre mennesker skjulte hun undertiden sin følsomhed under en anden facade. Det viste sig posthumt, at hendes diagnose var skizotypi - en diagnose hun havde kæmpet for at holde skjult.. Hun var imidlertid en kærlig og selvopofrende Mor for sin datter Vanja, hengiven over for sin familie og venner og et kreativt talent langt ud over det almindelige. Som eks-kæreste kan jeg berette, at hun blandt mange andre egenskaber var en kærlig og opmærksom lytter, der elskede at få lange kram og have dybe samtaler. Og som det ses i fotoserien: Hun elskede at klatre i træer med sin datter!

Jeg tror, at Louise ville have været meget enig med nedenstående citat fra det, der ofte kaldes "Kærlighedskapitlet" i Bibelen:
"Hvis jeg kan tale både menneskers og engles sprog men ikke har kærlighed, er jeg kun som en rungende gongong eller et larmende bækken. Og hvis jeg har gaven til at profetere, til at forstå alle de hellige hemmeligheder og ejer al kundskab, og hvis jeg har så meget tro at jeg kan flytte bjerge, men ikke har kærlighed, er jeg ingenting. Og hvis jeg giver alt hvad jeg ejer, for at bespise andre, og hvis jeg er villig til at ofre mit liv så jeg kan prale af det, men ikke har kærlighed, gavner det mig ikke spor. Kærligheden er tålmodig og venlig. Kærligheden er ikke misundelig. Den praler ikke, og den bliver ikke stolt, opfører sig ikke uanstændigt,er ikke selvisk, lader sig ikke provokere. Den holder ikke regnskab med forurettelser. Den glæder sig ikke over uretfærdighed, men glæder sig med sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt. Kærligheden ophører aldrig."
1. Korinther 13:1-8.

Med venlig hilsen
Sean Ryan Bjerremand

Tekster:

Kamal Ahmane
- side 5
Sean Ryan Bjerremand
- side 25-27

Fotoserie side 4-22:
Sean Ryan Bjerremand

Kamal Ahmane

Over os myldrer stjernerne

De flimrer og oplyser
Vores kolde og mørke nætter
De er ønsket
De er kærligheden
De er savnet
De er håbet
De er sommeren og foråret
De er vinteren og efteråret
De er drømmen, der springer omkring
De er poeternes muse
som sender flygtige rim
Og en smuk ord-buket
De glimter og glitrer
De er lyset
De er evindelige

Til Louise Bach

Når alt er sagt og kanonerne stilnet
af står der et træ af simpelhed

Livets små glæder planter
en park af fuglesang
hvor børn er børn
en kop kaffe en kop kaffe
hvor fuglesang er fuglesang
og hvor kærestepar ser drømmenes
jetstråler
og nye horisonter

Sean Ryan Bjerremand

acer
acer

"Der var ikke meget som at møde dig
og ikke meget som at miste dig."

Sean Ryan Bjerremand

Lyslevende

Jeg ved ikke at fortiden ikke eksisterer
og er forgået i et puf
og jeg ved at du ikke længere er her
men jeg ved også
at det jeg ved ikke altid giver mening
for de døde taler ikke
- de mindes

For når jeg vågner midt om natten og oplever
at du er lyslevende bliver det surrealistiske virkeligt

Din 12-årige datter er forsvundet
og jeg skal hjælpe dig med at finde hende

Og jeg er tilbage i 2016
det år hvor vi elskede og klatrede i træer

Vanja er væk
og vi skal finde hende
og vi krammer som dengang og vi kysser hinanden
selvom jeg ved at du er væk
og at en 12-årig pige i fem år har ledt efter sin mor

Men de døde taler ikke
- deres fakkel brænder i universet
Her i drømmeland er du lyslevende
og intet af hvad jeg ved giver mening
når jeg kysser dig i mine drømme

Ja, vi kysser lige nu og lige nu
er et snart syv år gammelt kram kommet tilbage
som sendt fra et sted i universet

Men det er jo ikke fordi
jeg tror at du stadig eksisterer
det gør jeg ikke
for jeg har flere gange
besøgt din grav på kirkegården i Langå
hvor din urne ligger med din aske
og den aske var min engang
min smukke kæreste
og alligevel er der et minde der
bliver sendt som en lydbølge
fra den ene ende af universet
til den anden og finder mig
midt i mine drømme
og skriver nye vers
til dit liv der sluttede
da du ramte asfalten ved Carl Blochs Gade 39
fra 14. etage
og gav op

For de døde taler ikke
- deres fakkel brænder i hjertet
på de der elsker dem

Slentretur ud i det blå

Jeg glæder mig til den dag, hvor jeg rejser mig fra stolen på Espresso House og mindes dig på en slentretur gennem gaderne efter en smoothie og en tur gennem Politikens krogede sektioner.
Jeg vil nyde synet af Park Allés summende liv, og jeg vil nyde synet af unge studerende, der har den gejst, som man skal have, når man er ung og ikke har bekymringer om SU-gæld og uønsket barnløshed, og jeg vil nyde synet af kvindenumser, der hænger lidt for lavt i taljerne. Jeg vil nyde at være der, midt i min by, hvor liv og identitet fødes og vide, at jeg befinder mig lige over for de gamle bygninger bag Ryesgade 32, hvor der i dag ligger en Ecco-butik, men hvor min far arbejdede på DFDS Rejsebureau, dengang alle voksne var to-tre meter høje og bygningerne i bybilledet var høje som pyramider.

Og jeg vil sidde i stolen i loungen, hvor amorinerne fløj en sen vinterdag og landede midt i et varmt kys, og der vil jeg sidde og mærke, at jeg er i live - at liv og identitet stadig er den anden halvdel af universet. Jeg vil kysse minderne, og jeg vil gå ud i byen og opleve dem igen. Jeg vil stå i døren og tænke på, at jeg tog et billede af englen, som havde vist sig for mig, da vi havde kysset hinanden første gang, og jeg vil stå der og se det for mig en sidste gang. Da bus 33 holdt for rødt, og du stod og ventede i midterpillen. Og jeg husker, at jeg følte at jeg var kommet med på en drømmerejse, og jeg ville bare se, når du mødte din lille datter, når hun kom tilbage fra sin far. Og du lignede en drøm fra årene, da jeg blev sat i verden. Bare så sød. Som noget, der var sendt til mig fra idealernes verden til fænomenernes verden. En engel, der ville viske alt det onde og det anonyme væk. For idealernes verden betød uendeligt meget mere, end fænomenernes. Og jeg vil gå hen til Agnete og Havmanden, og jeg vil sætte mig der hvor jeg for første gang sad og ventede på dig og din lille datter, og jeg vil huske, at jeg blev konfronteret med livet i en lille barnekrop, da din datter så på mig og råbte "NEEEEEJ!!!!!", for hun ville ikke dele sin mor med andre. Og jeg vil huske, at du sagde til hende, at sådan siger man ikke, når man møder folk, og at hvis det skulle være på den måde, kunne I tage hjem igen, og så kunne hun ikke få is. Og jeg vil huske, at det gjorde ikke noget indtryk på din datter, for da du bøjede dig ned for at kramme mig, hev hun fat i dig, og hun forsøgte at hive dig væk, og hun råbte "NAAAAARJ!!!!!! MIN MOR!!!!!" Og jeg vil gå hen til Banegårdspladsen, og jeg vil stå hvor vi stod den regnfulde onsdag, da du var lidt mismodig.

Og jeg vil gå ned på perron 2 og stå der, hvor vi stod den dag, du tog til København, og hvor vi ikke havde rørt ved hinanden hele dagen. For det var jo første gang, vi mødte hinanden efter det første kys på Espresso House, men jeg havde skrevet et digt til dig og sendt det til dig. Men så skulle du afsted og så krammede vi hinanden og til sidst kunne vi ikke lade være med at kysse hinanden. Og jeg vil huske, hvordan jeg stod og så på dit ansigt og plantede små kys i dit ansigt, og du stod med lukkede øjne, da jeg betragtede dit ansigt, for jeg kunne ikke slippe følelsen af, at idealernes verden var ved at komme ned i fænomenernes verden. Og så var det, at jeg så dig i øjnene og sagde: "Louise...jeg er forelsket i dig." Og du smilede over hele ansigtet, inden du kyssede mig varmt og kærligt. Og vi vidste, at vi ville tænke på hinanden, da jeg kaldte dig "skat" for

første gang.

Og jeg vil stå der, hvor jeg stod, da jeg forsøgte at få øje på dig inde i toget. Og jeg vil huske, at jeg tog et billede af toget og skrev, at jeg følte mig taknemmelig, og jeg vil huske, at jeg taggede en hel masse mennesker, men det var jo på skrømt, for der skulle have stået dit navn og kun dit navn. For det her var ikke som alle de andre. Du var en engel, der var kommet ned til jorden for at elske med mig. Sendt af Gud, uanset at du var hard core ateist med hårde piercinger.

Og jeg vil gå tilbage op i banegårdshallen, og jeg vil tænke på, da din datter fik tillid til mig og sad på din arm, da jeg gik bagefter jer op ad rulletrappen og hun sagde "oj, mor -nu bliver der søøørme taget billeder af os," mens jeg knipsede løs. Og jeg vil stå på rutebilstationen, hvor jeg stod dybt forelsket og kikkede på dig efter en hel dag, hvor du havde mødt min familie. Og jeg vil huske, at du sad derinde i rutebilen og måske syntes, at det var lidt for meget, men at jeg var ligeglad, for jeg måtte bare nyde synet af den kvinde, jeg elskede og ville giftes med.
Og jeg vil gå op gennem Vester Allé, og jeg vil gå ned tilbage ad Park Allé, og jeg vil stå uden for Burger King, der hvor vi krammede hinanden så længe, at vi missede 14´eren mod Skejby. Og jeg vil smile ad tanken om, at vi også nær havde misset toget i Bramming, fordi vi krammede hinanden ved udvekslingen af erindringen af ungdomserindringer. Jeg vil gå denne slentretur gennem hjertet af min by, og jeg vil nyde hvert øjeblik. Og jeg vil gå ned til banegården og stå på ved perron 2 uden at vide, hvor jeg ender. Og jeg vil nyde, hvad der end sker. Og jeg vil ønske, at du sidder der ved siden af mig og holder mig i hånden. Rækken af skygger i det danske landskab vil være én love story rigere.

VORES
ØL, ER
KOLDERE
END DIN EX.
SKÅL!
#Pubogsport